

פסל מיכה

1. **תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קג/ב**
תניא רבי נתן אומר מגרב לשילה שלשה מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה .
2. **ספר ירמיה פרק יז**
(יד) רַפְאֵנִי יְדוֹד וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשֵׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אֶתָּה.
3. **תלמוד ירושלמי מסכת ברכות דף לז/א**
חונה אמר המתפלל אחורי בית הכנסת נקרא רשע שנאמר סביב רשעים יתהלכון רב חונה אמר כל מי שאינו נכנס בבית הכנסת בעולם הזה אינו נכנס לבית הכנסת לעתיד לבא מה טעם סביב רשעים יתהלכון א"ר יוחנן המתפלל בתוך ביתו כאילו מקיפו חומה של ברזל.
- 3א. **תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח/א**
אמר ריש לקיש כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס שם להתפלל נקרא שכן רע שנאמר כה אמר ה' על כל שכני הרעים הנוגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל ולא עוד אלא שגורם גלות לו ולבניו .
- 3ב. **עין איה ברכות א עמוד 37**
צ. אר"ל מי שיש לו ביהכ"נ בעירו ואינו נכנס שם להתפלל נקרא שכן רע שנאמר על כל שכני הרעים הנוגעים בנחלה וכו'.
מי שאינו הולך לביהכ"נ, יכול לסבור בדעתו שאינו עושה רעה מוסרית כ"א לעצמו ולא לזולתו בשב ואל תעשה שלו.
ובאמת הדבר טעות, כי אין לך " שב ואל תעשה " כזה, שמכריז בפומבי שאין לו חלק בעדת ישראל ובעבודתם את ד', כזה.
ע"כ הוא בהכרח מוזיק גם את זולתו הלומדים מדרכיו להיות רחוקים מבית ד', ונעשים רחוקים עי"ז מאמונה ומיראת ד'.
- 3ג. **רמב"ם יד החזקה - הלכות תשובה פרק ג**
(יא) הפורש מדרכי צבור ואף על פי שלא עבר עבירות אלא נבדל מעדת ישראל ואינו עושה מצות בכללן ולא נכנס בצרתן ולא מתענה בתעניתן אלא הולך בדרכו כאחד מגויי הארץ וכאילו אינו מהן אין לו חלק לעולם הבא ...
3. **עין איה ברכות 26**
מהדר אפי' לבי כנשיתא. גם בזה יש רמז, שהכלל הוא נכון רק אם הכוונה של אותו הפורש לפרש מן הציבור לחלוטין, ולדרוך בעצמו בדרך עבודה כפי חזיון לבבו, אז אפי' יהי גדול שבגדולים הוא בכלל הרשעים, אבל אם מגמת פניו הוא להיות נכלל ומשתתף עם הציבור אלא שלפעמים צריך ללכת בדרכי עבודה לפי ערכו ומצבו, לית לן בה.
4. **רש"י על שמות פרק לב פסוק ד**
עגל מסכה - כיון שהשליכו לאור בכור באו מכשפי ערב רב שעלו עמהם ממצרים ועשאוהו בכשפים וי"א מיכה היה שם שיצא מתוך דמוסי בנין שנתמעך בו במצרים והיה בידו שם וטס שכתב בו משה עלה שור עלה שור להעלות ארונו של יוסף מתוך נילוס והשליכו לתוך הכיור ויצא העגל (סנהדרין קא):
מסכה - לשון מתכת. ד"א קכ"ה קנטרין זהב הי' בו כגימטריא של מסכה :
5. **ערפלי טוהר / עמוד נא**
יש בהאישיות הפרטית של כל יחיד ענין איכותי יותר נשגב ונעלה ממה שיש בהכלל כולו על ידי ערך הקיבוץ שלו, והצד העליון הזה האישי הוא המאיר ומחיה את הכלל כולו. ולפי רוממות הערך של האישיות, ולפי ריבויים של האישים גדולי הערך, הכלל מתעלה מאד מאד בערכו הכללי, והעלייה הכללית היא שיהיה לגמרי מתאים אל הגודל האישי היותר שלם.
6. **אורות הקודש / חלק ג - מוסר הקודש / עמוד רכא / דרך מיוחדת - יט**
כל אדם צריך לדעת, שקרוי הוא לעבוד על פי אופן ההכרה וההרגשה המיוחד שלו, על פי שורש נשמתו, ובעולם זה, הכולל עולמים אין ספורות, ימצא את אוצר חייו... חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם, גדולה ענותנית זו מאשרת היא את האדם...
7. **אורות הקודש / חלק ג - מוסר הקודש / עמוד קמז / היסוד הכללי - קא**
האדם צריך להחליץ תמיד ממסגרותיו הפרטיות, הממלאות את כל מהותו, עד שכל רעיונותיו סובבים תמיד רק על דבר גורלו הפרטי, שזהו מוריד את האדם לעומק הקטנות, ואין קץ ליסורים גשמיים ורוחניים, המסובבים מזה. אבל צריך שתהיה מחשבתו ורצונו, ויסוד רעיונותיו נתונים להכללות, לכללות הכל, לכללות העולם, לאדם, לכללות ישראל, לכל היקום. ומזה תתבסס אצלו גם הפרטיות שלו בצורה הראויה.
וכל מה שהתפיסה הכללית היא יותר חזקה אצלו ככה תגדל שמחתו, וככה יזכה יותר להארת האור האלהי, כי שם מלא חל על עולם מלא, ולית שכניתא שריא באתר חסיר, וכיון דבאתר חסיר או פגים לא שריא, איך תשרה באתר שהכל נטול וחסר, ואין שם כי אם נקודה דלה מצערה ואפסית, שהיא הפרטיות האנכית לבדה.